

РЕШЕНИЕ

№ 31

гр. Берковица, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕРКОВИЦА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЮЛИТА Н. Г.А-ТРИФОНОВА

при участието на секретаря НИНА ЛЮБ. Г.А
като разгледа докладваното от ЮЛИТА Н. Г.А-ТРИФОНОВА
Административно наказателно дело № 20231610200336 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59-63 от ЗАНН.

Постъпила е жалба от И. Б. С., с ЕГН ***** от град Берковица, кв. „Раковица“, ул.“ ..... против Наказателно постановление № 23-0243-000248/ 13.04.2023 г. на Началник РУ в ОД МВР Монтана, РУ Берковица, с което му е наложено наказание глоба в размер на **200,00** лева на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и глоба в размер на **100,00** лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от **3** месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т. 3 от ЗДвП.

Недоволен и несъгласен с издаденото НП жалбоподателят твърди неправилност и незаконосъобразност на наказателното постановление и моли същото да бъде отменено изцяло. В съдебно заседание не се явява, с оглед даване обяснения в подкрепа на описаните съображения за отмяна в жалбата, въпреки изразената в жалбата готовност за явяване в заседанието за установяване на противоречиви обстоятелства.

Въззиваемата страна РУ на МВР – Берковица не изпраща представител и не взема становище по жалбата. В придружителното писмо, с което изпращат жалбата на С. молят съда да потвърди с решение издаденото наказателно постановление по ЗДвП на РУ Берковица.

Анализирани поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства дават основание да се приеме за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в срок, а

разгледана по същество, се явява ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

На 30.03.2023 г. в 04:15 часа, в град Берковица, кв. "Раковица", ул. „Мир“, дом 21, като водач на лек автомобил „М.“, с рег. № ....., с посока на движение от ул. „Усин Керим“ към ул. „Добри Чинтулов“ управлява лек автомобил „М.“, с рег. № ....., собственост на Борис И.ов С., с ЕГН ***** , като извършва следните нарушения:

1. Не избира скоростта на движение съобразно тъмната част на денонощието и прекалена преумора (по негови данни му прилошава), не успява да спре, излиза в ляво на пътя и се блъска в крайпътна ограда-железобетонна основа и поставена на нея метална ограда на дом номер 21 на ул. " Мир" в град Берковица- реализира ПТП с материални щети;

2. Нарушава задължението си, като участник в ПТП и не остава на мястото на произшествието, за да установи вредите от ПТП и окаже съдействие за установяването им.

При така установената фактическа обстановка административно наказващия орган възприел, че С. виновно е нарушил чл. 20, ал. 2 от ЗДвП- „Водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението, както и чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП- „Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен когато при произшествието са причинени само имуществени вреди.... тук АНО не е посочил съответната буква на т. 3, ал. 1 на чл. 123 от ЗДвП, който пропуск е пренесен от АУАН и в НП.

Изготвени са НП, АУАН, Протокол за ПТП, Декларация, План- схема, Сведение, Справка картон на водача и други.

Свидетелят Т. Й. Г. съставил срещу И. Б. С. акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 946759/ 30.03.2023 г. за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и чл. 123, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Актът бил съставен в присъствието на жалбоподателя и свидетеля В. Д. Г. на мястото на нарушението, бил предявен на С. и той го подписал, без възражения.

Въз основа на АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление № 23-0243-000248/ 13.04.2023 г. на Началника на РУ Берковица, с което на административно наказания е наложено наказание глоба в размер на **200,00** лева на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП и глоба в размер на **100,00** лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от **3** месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т. 3 от ЗДвП.

По т. 1 от НП.

С разпоредбата на чл. 20, ал. 2, изр. 1 от ЗДвП е вменено на водачите на ППС при избиране скоростта на движение да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, **с конкретните условия на видимост**, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Съгласно императивната разпоредба на чл.20, ал.2, изр.2 от ЗДвП, водачът е длъжен да намали скоростта и в случай на необходимост да спре, когато възникне опасност за движението. От определеното в нормата следва, че жалбоподателят е бил длъжен да управлява автомобила със скорост, която да му позволи своевременно да намали скоростта и да спре, за да не настъпи ПТП.

Съдът намира, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по чл. 20, ал. 2 от ЗДвП като на 30.03.2023 г. при управлението на лек автомобил „М.“, с рег. № ....., пред дом номер 21 на ул. „Мир“ в кв.„ Раковица“ в град Берковица, с посока на движение от ул. „Усин Керим „ към ул.“ Добри Чинтулов“, С. не избира скоростта на движение съобразно тъмната част на денонощието и прекалена преумора (по негови данни му прилошава), не успява да спре, излиза вляво на пътя и се блъска в крайпътна ограда- железобетонна основа и поставена на нея метална ограда на дом номер 21 на ул. „Мир“ в град Берковица- реализира ПТП с материални щети. Жалбоподателят твърди,че му е прилошало,но не представя доказателства в подкрепа на твърденията си.

Съдът дава вяра на свидетеля Т. Й. Г., тъй като показанията му са еднопосочни, непротиворечиви, кореспондират с представените и приети по делото писмени доказателства.

Правилно е приложена и санкционната норма на чл.179 ал.2 пр.1 от ЗДвП, съгласно която с глоба в размер на 200 лева се наказва водач, който поради движение с несъобразена скорост, причини пътнотранспортно произшествие, ако деянието не съставлява престъпление.

Посочената за нарушена норма на чл. 20, ал. 2 ЗДвП е обща норма за безопасност на движението. В случая в обстоятелствената част на акта и НП ясно е посочено това нарушение на правилата, като деяние (действие), което е елемент на каузалния комплекс, предизвикал резултата: допускане на ПТП, поради несъобразяване на скоростта на движение с атмосферните условия, състоянието на пътя и автомобила- не избира скоростта на движение съобразно тъмната част на денонощието и прекалена преумора (по негови данни му прилошава), не успява да спре, излиза в ляво на пътя и се блъска в крайпътна ограда- железобетонна основа и поставена на нея метална ограда на дом номер 21 на ул.“ Мир“ в град Берковица. Съдът намира, че нарушението е описано ясно в акта и НП и че правото на И. С. да разбере за какво деяние се ангажира отговорността му не е възпрепятствано.

Очевидци на нарушението не са установени. С вписването в акта като свидетел на служителя на РУ Берковица В. Г. не е допуснато процесуално нарушение. Съгласно чл.40 ал.1 ЗАНН актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и

свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. В. Г. е свидетел от категорията присъствал при съставянето на акта.

По т.2 от НП.

Съдът намери съществено противоречие между описание в обстоятелствената част на обжалваното НП и сочената като нарушена правна норма, относно административното нарушение, квалифицирано от правна страна както в акта за установяване на административно нарушение, така и в обжалваното НП, като такова по чл. 123, ал.1, т.3 от ЗДвП.

Така в акта за установяване на административно нарушение и в обжалваното НП се сочи, че водачът като участник в ПТП, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, **нарушава задълженията си като участник в ПТП**, като не посочено какво конкретно действие е следвало да бъде изпълнено от него като нарушител, т.е. пропуснато е текстовото съдържание и конкретното посочване на буквата на ал. 1, чл. 123 ЗДвП.

В случая не е ясно, какво от фактическа страна точно не е изпълнил водача –жалбоподател: **а)** да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието; **б)** (изм. и доп. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те преместват превозните средства, така че да не възпрепятстват движението и попълват своите данни в двустранен констативен протокол за пътнотранспортното произшествие; **в)** ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания.

Тази неяснота и непълнота, от обективна страна, прави невъзможно както за жалбоподателя, така и за административно – наказващият орган, да разбере какво административно нарушение му се вменява от една страна и от друга, прави невъзможна преценката за съответната правна квалификация, тъй като такава обективно не може да бъде направена, при липса на ясни факти. Още повече, че са описани различни факти, които покриват отделни и различни правни норми, но за всички тях е посочена само една. На следващо място ,от показанията на актосъставителя става ясно ,че произшествието е станало през нощта,а на сутринта при пристигането на служителите на РУ,жалбоподателят се е явил и е признал,че той е причинил настъпилото ПТП.Освен това се установи,че водачът не е преместил автомобила от мястото на произшествието,а то е оставил там,с което е съдействал реално за установяване на щетите.

С оглед на това, в тази му част, е допуснато съществено процесуално нарушение, което силно накърнява правото на защита на жалбоподателя и налага отмяна на обжалваното НП и в тази му част, ведно с наложената за него санкция в размер на 100 лева „Глоба“ и „Лишаване от право да

управлява МПС за срок от 3 месеца.“

Ето защо, поради изложеното съдът намира, че за второто от описаните в наказателното постановление нарушения жалбоподателя е неправилно и незаконосъобразно санкциониран на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, предвиждащ специално наказание за водач, който наруши задълженията си като участник в ПТП, като административно-наказващия орган неправилно е наложил наказания в посочения размер.

Именно поради това са налице основания за изменение на постановлението, като в частта по т. 2 същото следва да бъде отменено, а като цяло същото следва да бъде определено като правилно и законосъобразно само по т. 1 от НП.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-0243-000248/ 13.04.2023 г. на Началник РУ в ОД МВР Монтана, РУ Берковица В ЧАСТТА , с която на И. Б. С., с ЕГН ***** от град Берковица, кв. Раковица, ул. .... е наложено административно наказание глоба в размер на **200,00** лева на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 23-0243-000248/ 13.04.2023 г. на Началник РУ в ОД МВР Монтана, РУ Берковица В ЧАСТТА , с която на И. Б. С., с ЕГН ***** от град Берковица, кв. Раковица, ул. .... е наложено административно наказание глоба в размер на **100,00** лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от **3** месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП за нарушение на чл.123, ал.1, т. 3 от ЗДвП, като **НЕПРАВИЛНО и НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Административен съд гр.Монтана.

Съдия при Районен съд – Берковица: _____